Súd:	Okresný súd Martin
Spisová značka:	15C/73/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5723202242
Dátum vydania rozhodnutia:	12. 02. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Miriam Štillová
ECLI:	ECLI:SK:OSMT:2025:5723202242.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., prechodne bytom D. XXXX/X, XXX XX C., zastúpený BELLAN & Partners, s.r.o., IČO: 52 934 969, so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Generálna prokuratúra SR, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava 1, IČO: 00 166 481, o náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánov verejnej moci takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1000,-eur od 27.01.2023 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.

III. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 82%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu 26.07.2023 domáhal náhrady nemajetkovej ujmy voči žalovanému vo výške 11.480,- eur spolu so 7,5% ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 27.01.2023 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a to z dôvodu nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci. Poukázal na to, že uznesením vyšetrovateľa Prezídia PZ, národná kriminálna agentúra, národná protikorupčná jednotka, expozitúra stred v Banskej Bystrici ČVS: OČVS:PPZ-21/ NKA-PK-ST-SV-2018 zo dňa 10.07.2018 bolo vznesené voči nemu obvinenie pre prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal sťažnosť, nakoľko skutku, ktorý sa mu kládol za vinu sa nedopustil. Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR túto sťažnosť zamietol ako nedôvodnú a podal na jeho osobu obžalobu, obsahom ktorej bol skutok kladený mu za vinu, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20. Na základe podanej obžaloby vydal samosudca Špecializovaného trestného súdu v Pezinku trestný rozkaz sp. zn. BB-3T/28/2019-92 zo dňa 09.10.2019, proti ktorému žalobca podal odpor, obsahom ktorého bolo popretie viny prezentované tak, ako v celom trestnom konaní. Na základe vykonaného dokazovania a po jeho aktívnej obhajobe pred súdom žalobca bol následne rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. BB-3T/28/2019-390 oslobodený spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý bol trestne stíhaný. Uznesením č. k. 2To/2/2020 zo dňa 31.08.2021 Najvyšší súd SR rozhodol, že odvolanie prokuratúra Úradu špeciálnej prokuratúry zamieta. Najvyšší súd SR konštatoval, že sa stotožnil so správnosťou napadnutého rozsudku. Žalobca za nezákonné rozhodnutie považuje uznesenie o vznesení obvinenia, uznesenie prokurátora o zamietnutí jeho sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia, rozhodnutie o jeho zadržaní, resp. zatknutí ako aj podanie obžaloby, či odvolanie prokurátora. Poukázal ďalej na to, že od samého počiatku trestného stíhania nebol žiaden dôvod, aby bol zatknutý deštruktívnym

spôsobom príslušníkmi PZ „NAKA“ na verejnosti, za pomoci donucovacích prostriedkov, hmatov, chvatov a následným tvárou k zemi ležiac mu nasadením pút, i napriek tomu, že ani nechápal, prečo na jeho osobu bolo vykonané zatknutie, resp. zadržanie. Následne sa musel podrobiť nepríjemnej ceste za sprievodu narážok, vyhrážok a fyzických podpásoviek zo strany príslušníkov polície priamo do Banskej Bystrice, do sídla Prezídia PZ. Má za to, že bol poškodený nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím a nezákonným zadržaním a má právo na náhradu spôsobenej ujmy, ktorá je nemajetková a vznikla v príčinnej súvislosti s týmito nezákonnými rozhodnutiami. V ďalšom poukázal na to, že trestné stíhanie voči jeho osobe sa viedlo od 10.07.2018 do 31.08.2021, čiže viac ako 3 roky a jeden mesiac, 1148 dní. Žalobca ako poškodený žije v meste Martin, ktoré možno hodnotiť ako malé mesto, pričom o jeho trestnom stíhaní malo jeho okolie vedomosť. K tejto skutočnosti dopomohla i medializácia zásahu príslušníkmi PZ, národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky a tiež susedia, nakoľko poškodený žil v bytovom dome s mamou na adrese D. E. C., pričom niektoré úkony polície sa realizovali takpovediac verejne, keďže príslušníci PZ priamo pred bytovým domom, na ulici realizovali zatknutie osoby žalobcu, pričom tento v putách po neprimeranom (deštruktívnom) zásahu polície nastúpil do policajného auta priamo pred bytovým domom a išiel sa podrobiť prvotným procesným úkonom do Banskej Bystrice. Témou rozhovorov obyvateľov bytového domu, blízkeho okolia, známych sa stala otázka, či žalobca naozaj ovplyvňoval korupčne vplyv iného pôsobiť na výkon verejného činiteľa alebo na osobu, aby konala alebo sa zdržala konania tak, že poruší svoje povinnosti vyplývajúce zo zamestnania, povolania alebo funkcie. Zásah bol medializovaný aj v hlavných správach na televízii JOJ v časti „KRIMI“. Práve rozširovanie týchto informácie vrhlo zlé svetlo na osobu žalobcu a znížilo jeho morálny a profesionálny kredit, občiansku česť, vážnosť a dôstojnosť v spoločnosti a rodine. Trestné stíhanie, zatknutie a následne zadržanie osoby žalobcu ho postavilo do pozície kriminálnika, korupčníka a osoby, ktorá ovplyvňuje nebodaj výkon súdnictva a má styky s organizovaným zločinom. Nezákonné trestné stíhanie žalobcu nepredstavovalo z časového hľadiska len krátkodobú, zanedbateľnú epizódu v jeho živote, ktorá trvala viac ako tri roky. Počas celej doby žil s vedomím, že je trestne stíhaný, hrozí mu trest, bol vystavený stresu, neistote, frustrácii a neustálemu sa podrobovaniu procesných úkonov zo strany orgánov činných v trestnom konaní. Každodenný život poškodeného sprevádzali pocity bezmocnosti, neistoty, beznádeje a prípadného sledovania príslušníkmi PZ s kým sa poškodený, teda žalobca schádza, resp. či neovplyvňuje svedkov, čo malo podstatný vplyv na jeho psychické a fyzické zdravie. Rovnako aj matka žalobcu zle znášala prebiehajúce trestné stíhanie voči jeho osobe, čo nepochybne neprispelo k zlepšeniu jej zdravia, vzťahom v rodine, aj vzťahom v bytovom dome, kde spoločne so žalobcom bývajú. Práve kvôli dĺžke trestného konania boli ľudia v okolí poškodeného vo vzťahu k jeho nevine (susedia, kolegovia z práce, priatelia) čím ďalej tým nedôverčivejší, či minimálne pochybovačnejší. S prihliadnutím na rozhodovaciu prax súdov SR v obdobných prípadoch je potrebné poukázať, že náhrada nemajetkovej ujmy v obdobných prípadoch sa pohybuje cca od 11,- eur až do 20,- eur za deň v prípade nezákonného vedeného trestného stíhania, ktoré končilo buď oslobodzujúcim rozsudkom, alebo zastavením trestného stíhania. V tomto smere žalobca poukázal na viaceré rozhodnutia súdov SR s tým, že uplatnil si vlastne odškodné v sume 10,- eur za deň, pričom pri 1148 dňoch vedeného trestného stíhania to predstavuje celkovú sumu 11.480,-eur. V ďalšom poukázal na to, že žiadosťou zo dňa 19.07.2022 požiadal o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zadržaním a rozhodnutím o väzbe s tým, že žiadosť bola prerokovaná, žalovaná túto v časti vyhodnotila za nedôvodnú a vyhovela len v časti náhrady škody titulom trov právneho zastúpenia v trestnom konaní vo výške 2.158,43 eur. Vo zvyšku nárok žalovaná nepriznala, nakoľko neboli splnené predpoklady pre uplatnenie postupu v zmysle zákona č. 514 Z. z.. Preto sa s názorom žalovanej žalobca nestotožnil a podal žalobu na súd.

2. Vo vyjadrení k podanej žalobe (č. l. 50 súdneho spisu) žalovaný uviedol, že pre stanovenie konkrétnej výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch je potrebné posúdiť najmä kritéria: osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré poškodenému vznikli v súkromnom živote a závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení v súlade s § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.. Podľa žalovaného žalobca neuviedol v žalobe žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by preukazovali, že žalobcovi v priamej príčinnej súvislosti s trestným stíhaním vôbec nejaká nemajetková ujma vznikla. Okrem subjektívnych pocitov žalobcu, k žalobe nie je pripojený žiaden taký objektívny relevantný dôkaz, ktorý by vznik nemajetkovej ujmy preukazoval a to či v súkromnom alebo v spoločenskom živote. Pokiaľ žalobca dôvodí svojou dobrou povesťou, ktorá mu mala byť naštrbená postupom orgánov činných v tomto trestnom konaní, tak žalobca mal len pred trestným stíhaním v tejto veci celkom 8 záznamov v registri trestov za páchanie trestnej činnosti, pričom mu boli viackrát uložené aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, ako aj množstvo záznamov v ústrednej evidencii priestupkov,

čo objektívne nenasvedčuje jeho dobrej povesti, ktorú v žalobe prezentuje. V súčasnej dobe už má v registri trestov celkom 10 záznamov.
3. V rámci repliky podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalobca reagoval na vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že zadržanie jeho osoby prebiehalo vo večerných hodinách za prítomnosti zvukovo- výstražných zariadení, prítomných viacerých motorových vozidiel PZ, zároveň bol demonštratívnym spôsobom orgánmi činného trestného konania dňa 09.07.2018 zadržaný. Zásah pritiahol záujem množstva okoloidúcich, ako aj jeho susedov, známych a kamarátov z okolia jeho bydliska. Poukázal na to, že bola aj reportáž, ktorej obsahom práve bolo toto jeho zadržanie a to v relácii televízie JOJ v „KRIMI“, teda v archíve televízie JOJ s tým, že žiadal zabezpečiť v rámci vykonávania dokazovania tento materiál a to reportáž zo zadržania jeho osoby z archívu TV JOJ v časti „KRIMI“. Zároveň poukázal na to, že účasť na procesných úkonoch v rámci teda predmetného trestného konania vždy predstavovali celodenné vycestovanie, obmedzenie a odlúčenie od jeho každodenných povinností, či už pracovných, alebo súkromných a zakaždým vyvolávalo v neho obrovský stres a napätie. Zároveň neustály stres, napätie a tlak na jeho osobu vyvolávali u neho aj psychické problémy zapríčinené aj nespavosťou, ktoré často riešil aj vo väčšom množstve požívaného alkoholu. Zároveň navrhol vypočuť jeho matku A. B..
4. Súd na nariadených pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, prečítaním listinných dôkazov, ktoré boli doložené do súdneho spisu, oboznámil sa s pripojeným trestným spisom sp. zn. 3T/28/2019, vyšetrovacím spisom. Zároveň sa oboznámil s nahrávkou ohľadne reportáže, ktorá mala byť na TV JOJ v relácii JOJ Krimi, a to jej prehratím na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 15.01.2025. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k týmto skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu veci:
5. Predmetom žaloby bola náhrada nemajetkovej ujmy, ktorú žalobca odôvodnil od začatého trestného stíhania a podania obžaloby, ktorou došlo k začatiu konania vedeného pred Špecializovaným trestným súdom, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-3T/28/2019 na základe ktorého bol vydaný konečný oslobodzujúci rozsudok č. k. BB-3T/28/2019-390 zo dňa 27.11.2019, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol trestne stíhaný. Následne Najvyšší súd SR uznesením č. k. 2To/2/2020 zo dňa 31.08.2021 odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry zamietol.
6. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 514/2003 Z. z.) účinného v čase vydania nezákonného rozhodnutia štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom. Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci:
a) nezákonným rozhodnutím,
b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
c) rozhodnutím o trestne, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo nesprávnym úradným postupom.
7. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

7. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu
f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.
8. V prípade oslobodenia spod obžaloby podľa názoru súdu sa za nezákonné rozhodnutie považuje uznesenie o vznesení obvinenia. Nakoľko prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu policajta o vznesení obvinenia voči žalobcovi a podal obžalobu, je pasívne legitimovaná v konaní o náhradu škody spôsobenú orgánom verejnej moci, vždy Slovenská republika bez ohľadu na tú skutočnosť, ktorý orgán Slovenskej republiky koná v jej mene. Tu je rozhodujúci obsah žaloby, z ktorej musí byť zrejmé rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktorým mala byť spôsobená škoda. Orgán verejnej moci, ktorý koná za štát vo veci náhrady škody spôsobenej v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. sa určuje podľa kritérií obsiahnutých v § 4 ods. 1 a 2 tohto zákona. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalobca si voči žalovanému uplatnil náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z. bol správne označený v žalobe aj orgán konajúci v mene štátu, teda v mene Slovenskej republiky a to Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, nakoľko škoda teda vznikla v trestnom konaní a je daná aktívna, aj pasívna legitimácia strán sporu v predmetnom konaní. Súd vychádzal aj z názoru Najvyššieho súdu SR v jeho rozsudku č. k. 8Cdo/289/2014 v zmysle ktorého, ak v trestnom konaní, ktoré sa neskončilo

právoplatným odsúdením obžalovaného prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ alebo povereného príslušníka PZ a podal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu, orgánom konajúcim v mene štátu vo veci náhrady škody podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z. je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky.
9. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného v čase podania návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.
10. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.
11. Súd z listinného dôkazu, ktorý do konania doložil žalobca - žiadosti poškodeného A. B. o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 19.07.2022 (č. l. 11 súdneho spisu) mal preukázané, že žalobca sa obrátil so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na Ministerstvo spravodlivosti SR a uplatnil si z dôvodu nezákonného rozhodnutia náhradu škody vo výške 2.234,64 eur a aj náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť vo výške 11.480,- eur. Z listinného dôkazu doloženého žalobcom súd mal preukázané, že Generálnej prokuratúre SR bola cestou Ministerstva spravodlivosti SR postúpená predmetná žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Generálna prokuratúra SR písomne oznámila žalobcovi listom zo dňa 20.01.2023 (č. l. 29 súdneho spisu), že čiastočne uspokojí jeho nárok ako poškodeného podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. a to v časti náhrady škody v sume 2.158,43 eur - uznané trovy právneho zastúpenia žalobcu v trestnom konaní. Čo sa týka nároku na náhradu škody titulom nemajetkovej ujmy vo výške 11.480,- eur, v tejto časti nárok žalobcu uspokojený nebol, nakoľko Generálna prokuratúra SR mala za to, že zákonné podmienky na uspokojenie takto uplatňovaného nároku nie sú dané. Vzhľadom na uvedené súd má za to, že bola aj naplnená zákonná podmienka, ktorá je upravená v §§ 15, 16 zákona č. 514/2003 Z. z. a to podmienka predbežného prerokovania nároku na príslušnom orgáne.
12. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného v čase vydania nezákonného rozhodnutia právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.
13. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.
14. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.
15. Ustanovenie §§ 5 a 6 zákona č. 514/2003 Z. z. upravuje všeobecné podmienky týkajúce sa nezákonného rozhodnutia akéhokoľvek, teda nezákonného rozhodnutia v dôsledku ktorého vznikla účastníkovi škoda. Základnými podmienkami, ktoré vyžaduje ustanovenie § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. je, aby poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok. Súd z pripojeného trestného spisu, ktorého súčasťou bol aj vyšetrovací spis zistil, že voči žalobcovi bolo vznesené obvinenie, ako jednému z obvinených bolo uznesením č. ČVS: PPZ-21/NKA-PK-SP-SV-2018 zo dňa 10.07.2018 Prezídiom PZ, Národná kriminálna agentúra, Národná protikorupčná jednotka (aj č. l. 31 spisu, aj vychádzajúc z vyšetrovacieho spisu) bolo teda vznesené obvinenie za prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že žalobca proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť, keďže mal za to, že sa nedopustil skutku, ktorý sa mu kládol za vinu a Úrad špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry SR sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietol ako nedôvodnú. Zároveň Úrad špeciálnej prokuratúry podal na žalobcu obžalobu sp. zn. 7GV/148/2018/1000-21 zo dňa 25.09.2019.

16. Ďalšou podmienkou je, aby namietané nezákonné rozhodnutie ako právoplatné, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušných orgánov. Nakoľko súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody je viazaný rozhodnutím tohto orgánu jedným z predpokladov zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je zistená nezákonnosť rozhodnutia, ktorá viedla k vzniku škody. Dovtedy nie je možné nárok na náhradu škody uplatniť. Zákonnosť rozhodnutia nie je možné riešiť v konaní o náhrade škody ako predbežnú otázku. V súvislosti s uznesením o vznesení obvinenia, ktoré je predbežne vykonateľné prichádza do úvahy výnimka z ustanovenia § 6 ods. 1 a § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a to, že k uplatneniu práva na náhradu škody spôsobenej takýmto uznesením môže dôjsť aj v prípade, že došlo k oslobodeniu spod obžaloby takto obvinenej a následne obžalovanej osoby. Judikatúra ustanovila, že oslobodenie spod obžaloby z hľadiska ustanovenia § 6 zákona č. 514/2003 Z. z. má rovnaký význam ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia.
17. Súd poukazuje na ustálenú judikatúru v zmysle ktorej ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený má základné právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/194/2010, uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/145/2011, rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/68/2010). Judikatúra v tejto súvislosti ustálila, že existujú okolnosti, ktoré nezákonnosť vznesenia obvinenia vylučujú (analógia cez ustanovenie § 8 ods. 6 zákona č. 514/2003 Z. z.) pôjde o prípady, ak si poškodený vznesenie obvinenia zavinil sám, bol spod obžaloby oslobodený len preto, že nie je trestne zodpovedný, resp. že mu bola udelená milosť alebo, že trestný čin bol amnestovaný (uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/64/2008 a taktiež rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/53/1993). Z uvedeného je teda zrejmé, že právo osoby na náhradu škody titulom uznesenia o vznesení obvinenia za predpokladu, že došlo k oslobodeniu spod obžaloby, alebo trestné stíhanie bolo zastavené, prípadne vec bola postúpená, nie je absolútne. Je potrebné zdôrazniť, že zodpovednosť štátu za škodu je koncipovaná ako objektívna, teda bez ohľadu na akékoľvek zavinenie. Preto platí, že ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré je skončené oslobodením spod obžaloby treba hľadať v ustanoveniach § 46 ods. 3 Ústavy SR, ale aj vo všeobecnej rovine, predovšetkým v čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, teda v princípoch materiálneho, právneho štátu. V zmysle právnej úpravy zodpovednosti za škodu, teda naozaj zodpovedá tomu, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odčinená. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti zákonnosti začatia vedenia trestného stíhania nie je to, že trestné stíhanie prebiehalo zákonne, ale to, aký je neskorší výsledok trestného konania. Uvedeným sa zaoberal aj NS SR vo svojich rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo/183/2009, sp. zn. 4NCdo/15/2009. Súd zároveň poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR 2US/25/2011 zo dňa 24.03.2011, kde podstata tohto nálezu spočíva v tom, že zodpovednosť štátu za rozhodnutia, ktorými sú napr. uznesenie o vznesení obvinenia je zodpovednosťou za výsledok konania, čiže v danom prípade je objektívna zodpovednosť štátu a neposudzuje sa správnosť rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní, t. j. či porušil právnu povinnosť a škodu zavinil. Podstatný pre vznik nároku je výsledok konania.
18. Výsledkom trestného konania, ktoré sa viedlo proti žalobcovi na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, bol rozsudok potvrdený aj uznesením NS SR, ktorý odvolanie prokurátora zamietol, a ktorým žalobca bol z trestného činu nepriamej korupcie oslobodený spod obžaloby. V prípade oslobodenia spod obžaloby sa nezákonné rozhodnutie považuje uznesenie o vznesení obvinenia, nie podaná obžaloba, odvolanie ako nesprávne uviedol žalobca, toto v závere však nemá vplyv na to, že nárok žalobcu na náhradu škody je daný, nakoľko boli kumulatívne splnené predpoklady zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., ktorými sú nezákonné rozhodnutie, vznik škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím.
19. Súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, ktorý považuje za nezákonné aj jeho zadržanie ako podozrivého dňa 10.7.2018, teda ešte pred vznesením obvinenia (č. l. 26 vyšetrovacieho spisu), z dôvodov, že mal pôsobiť na svedkov alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie (dôvod väzby § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku). Prokurátorka žalobcu ihneď v ten deň 10.7.2018 prepustila na slobodu, nakoľko nevyvstal žiaden dôkaz na obavu a dôvod väzby nebol daný. Žalobcov nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným zadržaním a obmedzením osobnej slobody je taktiež daný (§ 7 zákona č. 514/2003 Z. z.), právo na náhradu škody zakladá právoplatný oslobodzujúci rozsudok. Z výsluchu žalobcu mal súd preukázané, že jeho zadržanie nebolo primerané, bolo vykonané pred domom priateľky, čo malo vplyv na jeho partnerský vzťah, jeho duševný stav.
20. Žalobca si uplatnil náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ale aj nezákonným zadržaním a obmedzením osobnej slobody pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, ktorá bola uspokojená na základe žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Neuspokojený ostal jeho nárok na

náhradu nemajetkovej ujmy. Tento si žalobca uplatnil v súlade s § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný.
21. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.
22. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä: a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.
23. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.
24. Súd mal za to, že žalobca ako poškodený má nárok aj na nemajetkovú ujmu v zmysle ustanovenia § 17 ods. 1,2,3 a 4 zákona č. 514/2003 Z. z.. Pri zohľadnení výšky nemajetkovej ujmy vychádzal z toho, že primárnou funkciou náhrady je funkcia satisfakčná, ktorej účelom je zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu a iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Vychádzajúc z dĺžky samotného trestného konania a zásahu do osobnostných práv žalobcu súd nepovažoval za dostatočnú satisfakciu pre žalobcu len samotné oslobodenie spod obžaloby a za dôvodné považoval i priznanie náhrady nemajetkovej ujmy. Súd v súvislosti s prihliadnutím na ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. vykonal dokazovanie, na základe dôkazných prostriedkov navrhnutých žalobcom.
25. Z výsluchu žalobcu mal preukázané, že pred rokom, kedy začalo trestné stíhanie, pracoval brigádne, nemal stály príjem. Pracoval v lese pri ťažbe dreva. V dôsledku toho, že ho NAKA u jeho bývalej priateľky zadržala, tak toto ovplyvnilo jeho vzťah s priateľkou. Poukázal na to, že jeho zadržanie bolo aj v televízii, všetci si robili z neho srandu, posielali mu smsky , všetci sa na ňom výborne zabávali. Uznal, že predtým ako ho zobrala NAKA bol trestne stíhaný, väčšinou išlo o prečiny a krádeže. Poukázal na to, že v tom istom roku 2018 bol tiež trestne stíhaný, bolo to v Dolnom Kubíne, tam to bolo za krádež, ale aj tam ho oslobodili. Bolo to teda v jeden rok s tým, že v jednom roku mal až dve uznesenia o začatí trestného stíhania. Poukázal na to, že to malo veľký zlý vplyv naňho, nežilo sa mu s tým dobre, začal piť, požívať alkohol. Poukázal na to, že jeho priateľka vedela o trestných stíhaniach, ktoré boli ešte pred tým zadržaním, ale keďže to zadržanie prebehlo pred vchodom priateľky, videla to aj jej matka, aj všetci, čo je zač, priateľka sa s ním zhruba po pol roku rozišla. Myslel si že to bude perspektívny vzťah. Na otázku žalovanej, či má teda má nejakú stálu prácu uviedol, že vzhľadom na to, aký má odpis z registra trestov tak ho štát nechce nastálo nikde zamestnať. Na otázku ako bol dlho v práci, keďže uvádzal, že prišiel o prácu kvôli tomuto trestnému stíhaniu uviedol, že cca rok. Na otázku, či teda sa viedlo ďalšie iné trestné konanie uviedol, že v r. 2018 sa viedli dve trestné stíhania, kde bol oslobodený, potom v r. 2020 mal nové trestné stíhanie, tam bol odsúdený a potom ešte v r. 2021 za čo bol tiež odsúdený.
26. Z článku z „Nového času“ bolo zistené, že sa tam písalo o tom, že boli zadržaní traja muži z korupcie vyšetrovateľom protikorupčnej jednotky Národnej kriminálnej agentúry s tým, že dvaja z nich mali od tretieho žiadať úplatok za vybavenie lepšieho výsledku na okresnom súde. Boli tam uvedené iniciálky, ktorí traja boli zadržaní. S
27. V rámci vykonávaného dokazovania si súd prehral aj videonahrávku reportáže Noviny TV JOJ „KRIMI“ (č. l. 137,138 až 139 súdneho spisu), z ktorej bolo zrejmé, že sa jedná o zadržanie žalobcu v Martine. Bolo tam jeho motorové vozidlo bordovej farby a bol prevezený na výsluch do Banskej Bystrice. Žalobca trval na tom, že bol zadržaný neprimeraným spôsobom, kde ho videli okoloidúci, susedia, kamaráti, následne to bolo medializované, čo žalobca veľmi ťažko znášal. Z odpisu registra trestov mal súd preukázané, že aj v čase keď bolo začaté nezákonné trestné stíhanie vo vzťahu k žalobcovi v tomto konaní, prebiehali iné trestné konania vo vzťahu k žalobcovi, čo tento potvrdil aj vo svojej výpovedi na pojednávaní.
28. Z odpisu registra trestov Generálnej prokuratúry SR (č. l. 145 súdneho spisu) súd zistil, že má žalobca 10 záznamov týkajúcich sa jeho trestnej činnosti v rokoch 2004 až 2022.
29. Vo vzťahu k žalobcovi, u ktorého už bolo už v minulosti zistené konanie v rozpore so zákonom, súd vzhľadom na dĺžku trvania trestného konania považoval za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.000,- eur. Pri jej určení prihliadal aj na osobu žalobcu ako poškodeného, jeho doterajší život, prostredie v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k nej

došlo, závažnosť následkov, ktoré poškodenému vznikli v súkromnom živote a závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Podľa názoru súdu nebol preukázaný zásah do spoločenského, pracovného života žalobcu, tento v čase začatia trestného stíhania pracoval len brigádne, nemal stály príjem a to práve z dôvodu inej trestnej činnosti žalobcu. Súd musí poukázať aj na kriminálnu minulosť žalobcu, nakoľko v odpise z registra trestov má 10 záznamov v súvislosti s jeho trestnou činnosťou. V čase začatia nezákonného trestného stíhania a aj v priebehu voči žalobcovi bolo vedené aj iné trestné konanie. Bol preukázaný zásah do súkromného (partnerského) života žalobcu, ale nie v takej intenzite ako ho žalobca prezentoval. Súd konštatuje, že dĺžka trestného konania, aj nezákonné zadržanie bolo neprimerané, ovplyvnilo jeho vzťah s partnerkou, ktorá sa s ním rozišla (išlo však o vzťah krátkodobý 1 roka), ale pre žalobcu išlo o vzťah perspektívny. Žalobca bol vystavený posmeškom zo strany známych, priateľov. Žalobca žiadnym spôsobom však nepreukázal ním tvrdený zásah do jeho zdravotného stavu (uvádzané narušené psychické a fyzické zdravie), ako aj jeho matky (tvrdený zhoršený zdravotný stav). Uvedené zostalo len v rovine nepodložených tvrdení všeobecného charakteru.
30. Preto súd žalobcovi priznal nemajetkovú ujmu vo výške 1.000.- eur, spolu s uplatneným úrokom z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. vo výške 5% ročne z priznanej sumy od 27.01.2023 do zaplatenia. Vo zvyšku uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy súd zamietol.
31. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd postupoval podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) kedy vychádzal z pomeru úspechu a neúspechu strán sporu vo veci. Žalobcov pôvodne uplatnený nárok bol vo výške 11.480,- eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 100%. Úspech žalobcu predstavuje priznaný nárok 1.000,- eur, čo v percentuálnom vyjadrení po zaokrúhlení predstavuje 9%. Úspech žalovaného predstavuje časť žalobného návrhu, ktorý súd zamietol, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 91%. Čistý úspech žalovaného teda predstavuje 91%-9%, čo je 82%. Z tohto dôvodu teda súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 82%.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1, 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods. 1 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.

V C. dňa 12.02.2025

JUDr. Miriam Štillová
sudkyňa